

Sygn. akt VI U 456/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: N. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 10 stycznia 2014 r., znak: (...)

w sprawie: N. M.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę socjalną

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej N. M. prawo do renty socjalnej od dnia(...)r. na stałe,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 456/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 stycznia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonej N. M. prawa do renty socjalnej, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 8.01.2014 r. nie uznała jej za osobę całkowicie niezdolną do pracy.

Odwołanie od tej decyzji złożyła powódka, nie zgadzając się z opinią Komisji Lekarskiej ZUS. Ubezpieczona podniosła, że cierpi na zespół Apergera. Jest to schorzenie utrudniające nawiązywanie prawidłowych relacji społecznych, wymagające stałego leczenia. Stan jej zdrowia z uwagi na wiążące się z powyższym schorzeniem równego rodzaju zaburzenia nie pozwala na podjęcie pracy zarobkowej. Podejmowane dotąd próby kończyły się niepowodzeniem.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powódka w dniu 5.11.2013 r. złożyła wniosek o rentę socjalną. W dniu 3 grudnia 2013 r. ubezpieczona została poddana badaniom przez lekarza orzecznika ZUS, który po uwzględnieniu opinii psychiatrycznej lekarza konsultanta nie stwierdził całkowitej niezdolności do pracy. Na skutek wniesionego sprzeciwu poddano ubezpieczoną badaniu przez Komisję Lekarską ZUS, która po badaniu przeprowadzonym dnia 8 stycznia 2014 roku również nie stwierdziła całkowitej niezdolności do pracy.

dowód: orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS k. 24 akt ZUS

orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS k. 26 akt ZUS

W celu zweryfikowania ustaleń dokonanych przez organ rentowy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy o specjalnościach: psychiatra, psycholog, i specjalista medycyny pracy .

W opinii z dnia 18.07.2014 r. rozpoznali oni u powódki :

- całościowe zaburzenia rozwoju – Zespół Aspergera

Na podstawie przeprowadzonego badania, zebranego wywiadu i dokumentacji, biegli stwierdzili, że stan zdrowia badanej czyni ją całkowicie niezdolną do pracy na stałe. Przyczyną tej niezdolności jest schorzenie neurorozwojowe trwające całe życie, w którym występują nieprawidłowości w zakresie wzajemnych interakcji społecznych. Zaburzenie to powoduje nieprzystosowanie w zakresie funkcjonowania psychospołecznego, trudności w akceptowaniu zmian, ograniczoną elastyczność myślenia. Biegli stwierdzili, iż praca może być traktowana wyłącznie jako forma rehabilitacji społecznej. Stan badanej nie daje podstaw do pozytywnego rokowania na przyszłość wobec czego całkowita niezdolność do pracy jest trwała.

dowód: opinia biegłych z dnia 18.07.2014 r. (k. 11-12 akt)

Organ rentowy nie wniósł zastrzeżeń do opinii.

Sąd w pełni podzielił stanowisko biegłych sądowych zaprezentowane w opinii albowiem są oni doświadczonymi specjalistami z tych dziedzin medycyny, które odpowiadają schorzeniom powódki. Opinię wydali po zapoznaniu się z dokumentami leczenia, zebraniu wywiadu i przeprowadzeniu badań ubezpieczonej. Stanowisko swoje fachowo, logicznie uzasadnili.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że schorzenie ubezpieczonej w sposób istotny utrudnia budowanie relacji interpersonalnych, co dla podjęcia zatrudnienia, a więc funkcjonowania w warunkach podporządkowania i dyscypliny, ma szczególnie istotne znaczenie.

Zgodnie z art. 4 ustawy z 27.06.2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 ze zm.), renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej **całkowicie niezdolnej do pracy** z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

W przedmiotowej sprawie biegli lekarze sądowi stwierdzili całkowitą trwałą niezdolność ubezpieczonej do pracy z powodu naruszenia stanu zdrowia powstałego przed ukończeniem osiemnastego roku życia.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że zostały spełnione wszystkie z przesłanek przyznania ubezpieczonej prawa do renty socjalnej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w punkcie 1 wyroku zmienił decyzję organu rentowego.

W pkt 2 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 1a ustawy emerytalno- rentowej FUS z urzędu orzekał w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem dowody zaprezentowane w trakcie postępowania sądowego były tożsame z dowodami, którymi dysponował pozwany organ rentowy w trakcie prowadzonego postępowania orzeczniczego. Oznacza to, że przyczyną, dla której ubezpieczona uzyskała prawo do żądanego świadczenia dopiero w następstwie postępowania sądowego nie były dowody, do których organ rentowy nie mógłby się wcześniej ustosunkować, a jedynie sama odmienna ocena stanu jej zdrowia dokonana przez biegłych sądowych, wobec czego wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności pozwanego organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

SSO Ewa Milczarek